

SÉNAT DE BELGIQUE

SÉANCE DU 29 JANVIER 1929

Rapport de la Commission de l'Intérieur et de l'Hygiène, chargée de l'examen du Projet de Loi modifiant l'alinéa final de l'article 55 du Code rural.

(Voir les n°s 246 (session de 1927-1928), 57 (session de 1928-1929) et les Annales parlementaires de la Chambre des Représentants, séances des 21 décembre 1928 et 24 janvier 1929, et le n° 66 (session de 1928-1929) du Sénat.)

Présents : MM. le vicomte BERRYER, président ; CARPENTIER, COOLS, ESSER, HUYSMANS (Armand), LEKEU, MARTENS, MOUSTY, VAN FLETEREN, le vicomte Adrien VILAIN XIII et LIGY, rapporteur.

MADAME MESSIEURS

L'alinéa final de l'article 55 du Code rural est conçu comme suit :

« Toutefois pendant une période de cinq ans à partir de la mise en vigueur de la présente loi, le Gouverneur pourra, après avoir entendu le commissaire d'arrondissement, le procureur du Roi le conseil communal et le bourgmestre, autoriser les gardes nommés antérieurement à la loi à rester en fonctions après cet âge. L'autorisation ne sera valable que pour un an et ne pourra plus être accordée lorsque les gardes auront atteint septante ans ».

Le législateur de 1924 a inséré dans le Code rural, sous l'article 55, une disposition ordonnant la mise à la retraite des gardes champêtres ayant atteint l'âge de soixante-cinq ans.

Mais, quand cette mesure fut décrétée, dans diverses provinces des caisses de pension n'existaient pas et l'on ne pouvait pourtant mettre les gardes cham-

pêtres à la pension sans avoir au préalable organisé les conditions de leur mise à la retraite. En attendant que cette organisation fût créée, il fallait assurer la situation des agents. L'alinéa final de l'article 55 y a provisoirement pourvu. A ce jour, les cinq ans de la période transitoire sont passés; mais l'organisation des caisses de pension n'est pas encore terminée. L'honorable M. Maenhaut a proposé de prolonger pour une durée indéterminée la situation provisoire que consacre l'alinéa final de l'article 55. A l'unanimité des 127 membres présents à la séance du 24 janvier 1929, la Chambre des Représentants a adopté sa proposition de loi. C'est le projet ainsi admis par la Chambre que la Commission de l'Intérieur et de l'Hygiène a été appelée à examiner. A l'unanimité de ses membres présents, elle a l'honneur de prier le Sénat de le voter.

Le Rapporteur, Le Président,
A. LIGY. Vicomte BERRYER.

BELGISCHE SENAAT

VERGADERING VAN 29 JANUARI 1929.

Verslag uit naam der Commissie voor Binnenlandsche Zaken en Volksgezondheid, belast met het onderzoek van het Wetsontwerp tot wijziging van het slotlid van artikel 55 van het Landwetboek.

(Zie de n° 246 (zitting 1927-1928), 57 (zitting 1928-1929) en de Handelingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, vergaderingen van 21 December 1928 en 24 Januari 1929; n° 66 (zitting 1928-1929) van den Senaat.)

Aanwezig : De heeren Burggraaf BERRYER, voorzitter; CARPENTIER, COOLS, ESSER, HUYSMANS (Armand), LEKEU, MARTENS, MOUSTY, VAN FLETEREN, Burggraaf Adrien VILAIN XIII en LIGY, verslaggever.

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Het slotlid van artikel 55 van het Landwetboek luidt als volgt :

« Evenwel, gedurende een tijdsbestek van vijf jaar vanaf het in werking treden van deze wet, kan de Gouverneur, na den arrondissementscommissaris, den Procureur des Konings, den gemeenteraad en den burgemeester te hebben gehoord, de vóór de wet benoemde veldwachters machtigen in dienst te blijven na dezen leeftijd. De toelating is slechts geldig voor één jaar en kan niet meer worden verleend nadat de veldwachters den ouderdom van zeventig jaar hebben bereikt. »

De wetgever van 1924 heeft in het Landwetboek, onder artikel 55, eene bepaling gelascht waarbij de op pensioenstelling van de veldwachters, die den leeftijd van vijf en zestig jaar hebben bereikt, wordt voorgeschreven.

Toen echter deze maatregel werd uitgevaardigd, bestonden er in verschillende provinciën geen pensioenkassen en men kon nochtans de veldwachters niet op pensioen stellen zonder vooraf de voorwaarden dezer op pensioenstelling

te hebben geregeld. In afwachting dat zulks een voldongen feit was, moest men den toestand der veldwachters verzekeren. Het slotlid van artikel 55 heeft voorloopig daarin voorzien. Thans zijn de vijf jaar van het overgangstijdperk verstreken; maar de inrichting der pensioenkassen is nog niet voltrokken. De geachte heer Maenhaut heeft voorgesteld voor een onbepaald tijdperk den voorloopigen toestand te verlengen die wordt bekrachtigd bij het slotlid van artikel 55. Ter vergadering van 24 Januari 1929 hebben de 127 aanwezige leden van de Kamer der Volksvertegenwoordigers het wetsvoorstel eenparig goedgekeurd. Het is het aldus door de Kamer aangenomen ontwerp dat aan de Commissie voor Binnenlandsche Zaken en Volksgezondheid tot onderzoek werd voorgelegd. Eenparig heeft zij de eerden Senaat te verzoeken daaraan zijne goedkeuring te hechten.

De Voorzitter,
Burggraaf BERRYER,

De Verslaggever,
A. LIGY.